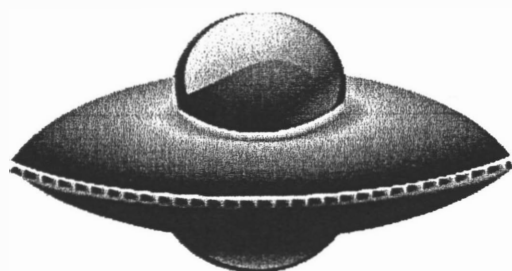
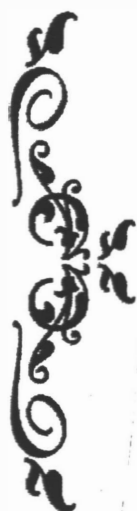

UFO - NYTT

Nr 4 2010

Västerbergslagens UFO förening c/o Stimmerbovägen 43
77790 Smedjebacken. Tel 0240 79146

<http://come.to/vbufo>

Innehåll detta nummer:

2 Förord av Gudrun Andersson.

3-7 Övergång till en omtrötad debatt.

8-10 Ur "Märkliga UFO-fall".

11-13 Ur MUFON Journal april 2006.

14 Indisk förhistorisk grotta.

15. Rapporter Oklahoma / Texas

16-19 En ny skolning.

20-24 Donesdagsartiklar.

Fredlig läsning!!

Vi efterlyser spännande artiklar och läsning
i UFO-frågan... Har du något du vill dela
med dig av? Välkommen att skicka in det
till oss.....

Smålänningen hade vunnit på Lotto och kunde för första gången i sitt liv unna sig en bil. Alla hans grannar ägde förstås bilar och de hade mer än en gång hånat honom för att han inte hade någon. Han uppsökte i Men nu skulle han ge igen. Han uppsökte i smyg närmsta Rolls-Royce-återförsäljare och beställde den dyraste modellen. Den extrautrustades med bar, tv och telefon. Till sist frågade den dyraste modellen: - Så är det bara tutan. Ska den vara inställd på mjuk eller hård signal? - Varken det ena eller andra svarade smålänningen. Jag vill att den ska fnysa.

Hustrun påminde sin man om att det snart var dags för deras tjugoåriga bröllopsdag.
- Hur ska vi fira den? frågade hon.
- Kanske med en tyst minut.
Erna Mamie,
Olofström

Den djupt religiösa fru Lind hade köpt en papegoja. Tyvärr visade det sig att fågeln alltid inledde konversationen med: - Jag är den vackra glädjeflickan Anna från Reperbahn. Detta var ju en skandal och fru Lind vände sig till kyrkoherden för att få råd. Denne sa: - Jag vet vad vi ska göra. Jag tar hem Anna till mina tre hanpapegojer. De är mycket fromma och ägnar dagarna åt bibelstudier. Sagt och gjort. Anna släpptes in till hanarna och sa sin vanliga fras. Den äldste hanpapegojan tittade upp och utbrast: - Lågg undan biblarna, grabbar. Vi har blivit bönhörda.

Lille Melker sitter en kväll och ser en spännande landskamp i ishockey på TV. Till sist tycker mamma att det blir väl sent så hon säger: - Nej, nu får du gå och lägga dig och be din af-tonbön, lille vän. Melker tittar allvarligt på sin mamma: - Tycker du verkligen vi ska störa Gud mitt i matchen?

- Det råder ingen tvekan om saken. Ni har blivit förgiftad.
- Ah, gode tid. Vilket gift då?
- Nja, det får obduktionen utvisa.

Förord

Vi vill be alla våra läsare om ursäkt för att tidningen är försenad! En del av tidningarna i förra numret blev dessutom hopblandade med tidigare sänt material. Vi är naturligtvis mycket ledsna över detta, och försökt gottgöra detta genom att sätta in artiklarna som blev drabbade på nytt som de ska vara.

Förseningarna och krånglet beror på att kopian vi använder har varit sönder och vi har fått vänta på reparationer o.s.v.

Det hopblandade materialet beror givetvis på den mänskliga faktorn,- men likväl. Sönt borde inte få inträffa.....

Vi skulle behöva lite nya aktiva medlemmar som är villiga att hjälpa till med allt, men det verkar svårt att få fatt i intresserade....

Är du intresserad av att hjälpa till, eller att gå med i styrelsearbetet så hör av dig! Alla behövs! Det vore roligt att få med nytt och fräscht blod som tycker det är roligt att sprida UFO-ämnet och engagera sig. Det verkar som om det är svårt över lag att få folk engagerade i föreningslivet, annat än för ett kort tag...

I egenskap av UFO förening så är det så att intresset svalnar snabbt om inget händer, och inga rapporter kommer in, -men det gäller ju att få föreningen att leva även under händelsefattiga perioder!

UFO-Sverige verkar ju ha hög aktivitet. Där skrivs en massa böcker och det verkar finnas mycket jobb (ideellt). Men jag tycker det verkar bli mindre och mindre om UFO och mer om annat....

Vi är numer i den övre medelåldern och orken & gnistan är inte som förr. - även om intresset finns....

Personligen tycker jag att det verkar som om UFO-Sverige har löst de flesta fallen, - så vi kanske snart kan sätta punkt. Varför slösa tid på sånt som faktiskt fått en förklaring? Vi kanske ska lägga våra krafter på helt andra saker? Om du som läsare har en åsikt i frågan så hör av dig!

Vi som fortfarande är aktiva i föreningen tar nu ett år i taget, och kommer inte fler yngre och aktiva in så kanske vi ska lägga ner föreningen...

Vårt telefonnummer till föreningen är borttaget. All kontakt sker med dator. Kanske blev detta väldigt negativa rader, men vi ser fram emot en skön vår och sommar.

Godrun Andersson

Återgång till en omtvistad debatt

Av Kathleen Marden.

Det påstådda missbruket av hypnos av en del utredare av UFO-bortrövande, har framkallat mer strid i UFO-kretsar än i någon annan del av ufologin. Detta tumult ledde till klagomål mot åtskilliga välkända UFO-utredare som använde hypnos för att upptäcka förträngda minnen av bortföranden och deras dotterorganisationer, registrerade 1984 av en psykiater i New York. Extra kopior sändes till American Medical Association, American Psychiatric Association och Medical Society of the State of New York. Man konstaterade "diskutabla övningar i relation till behandling och vård av personer av icke medicinutbildad personal." Brevet underströk att de på listan upptagna personerna var direkt inblandade med personer som hade blivit traumatiserade av "okända krafter" och varit direkt inblandade i vården av dessa personer i betydelsen att det inte överensstämde med rådande standard inom medicinsamfundet. Gruppen beskylldes för att ha använt sig av falska metoder som, enligt författaren, var "avgjort skadliga för välbefinnandet och hälsan för personerna i fråga". Utredarna fick en tillfällig befallning att sluta med sin fasta föresats så att deras "sinnesförvirrade uppträdande kunde bevisas" och att deras referenser kunde fastställas att överensstämma med New Yorks lag.

Denna kontrovers påskyndade den pågående debatten bland utredarna av UFO-bortföranden om användningen av bruket eller missbruket av hypnos i fallen med "missad tid". Några uttryckte oro över att traumat som vållats av de återkommande minnena av bortförandet kunde påskynda destabiliserande händelser som fordrat psykiskt ingripande för tidigare stabila personer Andra åberopade experimentella undersökningar där falska minnen var inplanterade i hypnotiska ämnen. Om väl en gång ett falskt minne blivit etablerat, påstod de, så trodde försökspersonen fullt och fast att det osanna minnet var sant. Ytterligare studier avslöjade att försökspersoner ibland fyllde i glömda detaljer av

verkliga upplevelser med påhittade uppgifter. Många utredare av bortföranden sade att de var noga med att skydda sina "försökskaniner" från onödig emotionell smärta. Dessutom, hade den detaljerade informationen man fått genom hypnos, resulterat i motsvarande data som inte kunnat hittas i UFO-litteratur eller populärkultur, inkluderande TV, filmer och litteratur. De försäkrade de UFO-troende, att endast de som verkligen kunde bevisa ett bortförande och de utan allvarlig mentalsjukdom var kvalificerade för hypnotisk regression för att bevisa upplevelser av missad tid.

Men skeptiska UFO-utredare pekade på specifika fall av misstänkta etiska kränkningar av utredare som använt hypnos och inte varit tillräckligt utbildade i psykologi eller inte varit praktiserande i mental hälsa. De trodde att en del hypnotisörer kunde förmå sina patienter att hitta på bortförandehistorier när det var osannolikt att bortförande inträffat. En del utredare var helt uppdelade i svart eller vitt och ville inte kännas vid de många gråskalorna i några bortförandeutredningar.

I ett oroande fall, rapporterade "Joanne", en 41-årig frånskild moder utan någon tidigare psykisk sjukdom, att hon plötsligt börjat känna rädsla för det nära sammanträffandet med en stor, svävande, tyst, ovanlig farkost och borttappad tid. Senare hade hon kvar vaga medvetna minnen av nattliga besök i sovrummet av icke-mänskliga varelser och sade att andra familjemedlemmar hade sett UFO:n. En granne rapporterade om en landad farkost på sin tomt med fysiska spår som bevis. Rapporten undersöktes av NICAP. Dessutom hade många vittnen var för sig vittnat om onormal aktivitet i Joanne's hem, inklusive glödande ljuspunkter och dörrar som öppnades och stängdes av sig själva.

Många år tidigare åkte Joanne's dotter, Carla och en vän till en basketbollmatch, när vad som först tycktes vara en helikopter sänkte sig i deras riktning. Bilen stannade och tonåringarna blev först panikslagna, men sedan startade bilen normalt och de fortsatte till matchen. När de kom fram dit, fanns det inga bilar på parkeringen och lokalen var stängd. Förvånade och undrande om de tagit fel på lokal beslöt de att stanna vid ett ställe med förfriskningar. När de tittade på klockan blev de chockade, när de förstod att matchen hade slutat åtminstone två timmar tidigare. När Carla kommit hem, var hennes föräldrar oroliga

och hade diskuterat om de skulle kontakta polisen om sin dotters försvinnande. Carla förklarade att hon hade upplevt förlorad tid efter att ha sett ett UFO. Familjen beslöt att det inte var så bra att rapportera händelsen och rådde henne att glömma alltihop. Emellertid började Carla visa symptom som tydde på posttraumatisk stress inklusive påträngande minnen, ängslan för att vara ensam i mörkret och rädsla för att somna på kvällen. Joanne rapporterade så småningom händelsen till APRO och en utredare avdelades för fallet.

Joanne rapporterade också att hon hade kvar vaga minnen av att hon sett sina barn på undersökningsbord ombord på ett UFO omgivna av utomjordiska medicinska provtagare. Dessutom hade hon medvetna minnen av att ha sett sin tonåriga son passera genom sitt sovrumsfönster, på vilket hon beskrev något som liknade en ihålig ljusstråle. Hennes son hade inget minne av händelsen.

UFO-utredaren som ville lösa många obesvarade frågor, ordnade med hypnos för Joanne och Carla. Han reste över 30 mil för att undersöka fallet. Hypnosen började, följd av borttagande av minnesförlusten och styrd utfrågning om en synbar, livslång historia om bortförande. Sedan gav han varje kvinna den posthypnotiska föreställningen att de skulle bevara medvetna minnen av all information som inte var bortom gränsen för känslomässig tolerans i efterföljande bortföranden. Han instruerade också varje familjemedlem att försöka skaffa fysiska bevis om rymdskeppet under kommande bortföranden.

Resultatet, enligt Carla, var förödande. Hon och Joanne, som erfarna reportrar, rapporterade en störande känsla av våldsamhet. De utvecklade stigande traumatiska stresssymptom, samt personlighetsförändring, nervositet, tvångstankar, insomningssvårigheter och mörkrädsla. Fastän hon inte tidigare hade använt överdrivet mycket alkohol, blev nu Joanne alkoholist och behövde till slut medicinsk hjälp.

För att göra de olyckliga omständigheterna än värre, drog familjemedlemmarna omsider tillbaka sitt känslomässiga stöd från Joanne och Carla, beroende på att deras minnen hade kommit tillbaka genom hypnosen och kunde ha varit påhittade. De resonerade som så, att även medvetna minnen av nattliga bortföranden kunde förklaras som livfulla drömmar eller hallucinationer. Denna förklaring var meningslös

för Joanne och Carla, eftersom de fullt och fast trodde på att de blivit bortförda. När de kände att de blivit övergivna av sin stödtrupp, kontaktade Carla med hjälp av sin mor utredaren, som till att börja med hade hypnotiserat dem. Han föreslog att de skulle stötta varandra. Men båda kvinnorna var i ett klen tillstånd. Deras medvetna minnen var översvämmade av syner av bortförandet och båda kände sig skändade eftersom de hade förlorat det enda stöd som fanns för dem. En familjemedlem med en profession i beteendevetenskap, varnade kvinnorna för att folk som gjorde sådana uttalanden som deras, vanligen slutade på sinnessjukhus. Därefter ingick båda kvinnorna en överläggning med personer som hade sinnessjukdom som profession men knappt hade någon kännedom om UFO. Men det hjälpte inte.

Det var först när Joannes familj anförtrrodde sina egna bortförandeminnen för de andra, som de diskuterade om de delade speciell information som inte kunde ha väckts av hypnosen. Detta stärkande bevis återställde förtroendet mellan familjemedlemmarna och ledde till förlikning och ömsesidig hjälp. Deras rädsla försvann när Joanne och Carla genomgick ytterligare hypnoser med en objektiv hypnosterapeut med UFO-bortföranden som specialitet. De gick också med i en stödgrupp ledd av en sympatisk, objektiv socialarbetare som var kunnig i bortförandefenomen. I dag har båda kvinnorna återfått hälsan och en sund livsföring.

Man kan ju hoppas att historien ovan, är mer ett undantag än en regel. Under de senaste 26 åren har härdade utredare och läkare inom sinnessjukvården arbetat med att lösa de besvärliga frågor som dykt upp i tidiga utredningar om bortföranden, särskilt de som använt sig av hypnos. Stödgrupper uppskattar folk med "erfarenhet" och försök har gjorts för att skaffa hypnotisörer med specialträning på att utreda minnen av förlorad tid. Likväl är många nya utredare som ger sig in på UFO-området ovetande om fällorna med hypnos i UFO-utredningar.

En läxa man kan lära av ovanstående familjs erfarenheter är att hypnotisk regression för att ta bort amnesi, kan leda till traumatiska minnen antingen de är verkliga eller inbillade. Man ska inte ta lätt på det. Det idealiska vore om hypnotisören och utredaren kunde jobba nära varandra och vara tillgängliga för att stötta misstänkta bortförda eller att erbjuda någon stödmetod, även om det bara är genom telefonsamtal eller e-mail. Eftersom

objektiv utredning inte går hand i hand med stödjande emotionell utredning till förmodade bortförda, vore det önskvärt med ett "bortförningsteam", bestående av fördomsfria utredare och ett stödjande team av professionella psykläkare eller härdade bortförda.

Författarens personliga uttalande.

Under de senaste åren har folk frågat om min personliga åsikt om det kloka i att besöka en hypnotisör för att återkalla minnen av förlorad tid. I de flesta fall blev de förda till en övergiven plats på natten när de vittnade om ett snabbt uppdykande intensivt ljus, vilket verkade vara på kollisionskurs med deras fordon. Deras nästa minne var att de körde på en helt annan vägsträcka flera timmar senare. Andra vaknade på natten med skuggfigurer i sina sovrum och en känsla av förlamning svepte genom deras kroppar. Några hade kvar ofullständiga minnen av att de förts till en farkost och genomgått en fysisk undersökning av icke-mänskliga väsen. Några få vaknade utelåsta vid sina hem.

Jag har alltid framhållit psykologin bakom förtryck och poängterat att om vi skulle bevara alla minnen skulle vi bli förvirrade individer. Förträngning är den mänskliga hjärnans mekanism för att filtrera bort olyckliga minnen för att behålla sin psykiska stabilitet. Jag ser besvärerna med minnesförlust när det gäller bortföranden av ickemänskliga besökare som en barmhärtighetshandling och skulle därför iaktta försiktighet med misstänkta bortförda att gå vidare bara efter att de har övervägt konsekvenserna. Emellertid, när en individs avslöjade symptom på PTSD och hel eller delvis minnesförlust efter en bortförandeupplevelse konstaterats, är det önskvärt att söka professionell hjälp. Om någon meddelar sitt beslut att fortsätta med hypnosen, råder jag dem att arbeta med en specialtränad, objektiv terapeut som är bekant med UFO-bortföranden. Men tyvärr så är de ganska sällsynta. Följaktligen anlitar en del misstänkta bortrövade ovana hypnotisörer.

Övers. från MUFON av AG Söderlund.

EN HELT EGEN LOGIK.

En av de egendomligaste kategorierna i UFO-arkiven består av enstaka rapporter om UFOs som landar på floder eller sjöar och suger upp stora mängder vatten. Vi skildrar två sådana fall, vitt skilda i både tid och rum: det första kommer från Japan, 1973, det andra från norra Italien år 1952. I båda fallen antyder de vattenmängder som tas in att det inte bara kan vara avsett för vetenskapliga undersökningar- men vad kan det då vara avsett för? Skall vi anta att UFO:n använder vatten som kraftkälla eller till avkylning, eller att deras besättningar behöver vatten för att laga mat eller som dricksvatten ?

Vårt tredje fall är ett av det egendomligaste som någonsin rapporterats från Japan. Fast det måste klassificeras som en närkontakt av tredje graden observerades inget UFO under incidenten. Om några främmande varelser kan överleva utan rymdfarkost, varför är då andra så sårbara att de är beroende av en regelbunden vattentillförsel? Rapporterna ger helt enkelt inte någon begriplig bild av det gåtfulla UFO-fenomenet.

" OÄNDLIGT HOTANDE "

Närkontakt av tredje graden:
Tomakomai, Hokkaido, Japan, Juli 1973.

År 1975 fick Flying Saucer Review en spännande redogörelse för en av de ibland förekommande iakttagelserna av ett UFO som tar upp vatten. Den kom från en Japansk UFO-undersökare Jun-Ichi-Takanashi från Osaka: det sades också att skugglika humanoida varelser hade iakttagits. Händelsen hade inträffat i Juli år 1973 i Tomakomai, en liten industristad på sydkusten av Hokkaido, Japans nordligaste ö. Ögonvittne var Masaaki Kudou, en universitetsstuderande som då var 20 år. Han var hemma på semester och hade tagit ett tillfälligt arbete som nattvakt vid ett timmerupplag.

När han hade patrullerat området i sin bil, återvände Masaaki Kudou till den bestämda vaktplatsen där han kunde observera området— och vattnet i viken utanför— och slog sig ner för att lyssna på radion, röka en cigarett och koppla av.

Det var en stilla natt och stjärnorna syntes klart. Plötsligt såg han ett ljus blixtra över himlen, ett imponerande " stjärnfall " som plötsligt stannade, försvann och sedan uppenbarade sig på nytt.

Stillastående började sedan ljuset omväxlande växa och krympa mycket snabbt. Det växte tills det slutligen var ungefär så stort som en baseball på armlängds avstånd. Det flög fram och tillbaka genom en synvinkel på bara några få grader och mr Kudou blev nästan yr när han försökte följa dess rörelser med blicken. När det började gå ner i spiral mot vattnet började den unge studenten bli rädd, framför allt när ljuset stannade vid cementfabriken längre bort där det riktade en stråle av blinkande grönt ljus mot norr. Sedan fortsatte föremålet gå ner mot vattnet, nu i en båge tills det kommit mycket närmare iakttagaren. Det stannade ungefär 20 meter från havet, och Kudou såg ett genomskinligt rör komma ut ur föremålet och sänka sig ner mot vattnet. Ett mjukt " min-min-min-min " hördes samtidigt som detta hände och ljudet blev dovare medan röret sänktes ner. När röret nådde vattnet började dess nedre ände lysa och det såg ut som vattnet sögs upp i föremålet ovanför.

Masaaki Kudou undrade om han drömde eller om kanske hans fantasi spelade honom ett spratt. Han sänkte blicken i kanske en minut: när han tittade upp igen var vattenuppsugningen över och röret hade dragits upp ur vattnet. Knappt hade han hunnit uppfatta detta förrän det svävande UFOt började röra sig mot honom, som det föreföll oändligt hotfullt: han blev rädd för att han skulle bli angripen och kanske dödad.

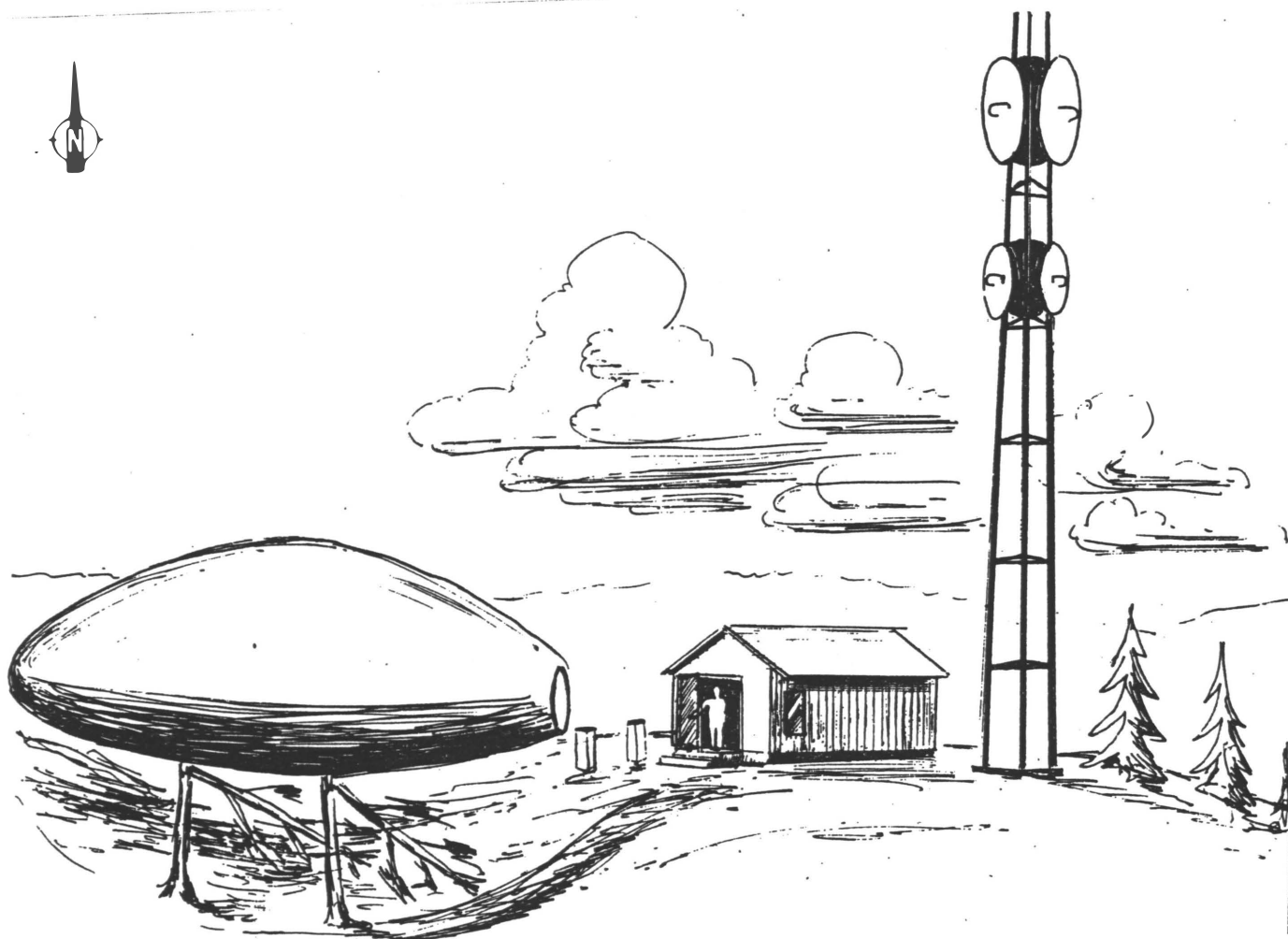
Föremålet flyttade sig till en position ungefär 50 meter ovanför Kudous bil och genom att luta sig framåt och titta upp kunde han behålla det i blickfältet. Han säger att ytan var jämn som en tennisboll och att det föreföll avge ett eget vitt ljus. Runt hans bil var allting upplyst som mitt på ljusa dagen och han såg vad som föreföll vara ventiler runt det sfäriska föremålets kant. I mittenfönstret fanns det en skugglik humanoid varelse och i ett fönster till höger 2 mindre skepnader, men Kudou kunde inte se om de var likadana som den första. Allt detta tillsammans med den plötsliga känslan av att han var bunden till händer och fötter blev för mycket för vittnet som föll ihop över ratten, slog händerna för ansiktet och började jämra sig.

Ändå kände han ett tvång att titta uppåt och med en kraftansträngning lyckades Kudou göra detta. Då fick han på himlen ovanför det första föremålet se ytterligare 3 eller 4 lysande föremål som i alla avseenden liknade det första.

Där svävade också ett stort ljudlöst mörkbrunt föremål som avtecknade sig i silhuett och såg ut som "tre oljefat som satts ihop på längden".

Plötsligt avbröts den fantastiska föreställningen. De lysande föremålen tog sig snabbt till en position där de försvann in i ena änden av "oljefatsföremålet" och detta i sin tur for iväg som en meteor mot norr. Vittnet satt orörligt och stelt i hels kroppen. Långsamt blev han medveten om att radion gav ifrån sig meningslösa ljud och att han hade en förskräcklig huvudvärk. Efteråt beräknade han att hela den skrämmande upplevelsen varat ungefär 12 minuter sammanlagt.

Ur Märkliga UFO-fall.

UNDERLIG DJURRAPPORT FRÅN OZARKS.

Redaktörens anteckning: Detta är slutat av en artikel i marstidningen på ett underligt djur i Ozarks vilket visades i Ozarks Spectator.

Ovanliga djur, inkluderar deras aggression, har blivit rapporterad i förening med UFO-fall överallt i världen, men deras betydelse är fortfarande ett mysterium.

Det utmärkande för den djurtypen rapporterades i Ozarks, med färger liknande en rödlo, översidan kaninliknande huvud och nos, åsneliknande öron, tjock och muskulös nacke, kattliknande svans rundad i slutet, massivt bröst, muskulösa framben, anmärkningsvärt korta bakben vilket förorsakar lutande bak.

När djuret sprang, hjälpte de till med frambenen och landade på och landade på 4 fötter, och fortsatte på detta sätt.

av Tal.H.Branco.

En vårdag 1991, ett djur snarligt det som beskrevs av vittnena var synligt nära Belt Kyrkogård norr om Ozark av 2 kvinnor.

Ruby Tolton och en släkting hade gått till kyrkogården för att göra rent och rensa när de såg en dovhjort springa från skogen ut på öppna fältet bakom kyrkogården. När dovhjorten nådde mitten av fältet såg de ett djur springa fram från skogen jagande dovhjorten. Kvinnorna var mycket förbryllade därför att de inte kunde inte tydligt identifiera rovdjuret.

De kunde klart se att det inte var en hund eller prärievarg, fastän det visade sig att vara någon typ av kanin, snarare än ett rödlo eller bergslejon.

Snarlika djur var sedda av en anställd hos en lokal samhällsservice när det korsade huvudväg 219 omkring 3 miles norr om I-40. Vittnena förklarade att djuret sprang över vägen, tvärs över en bäck på väst-sidan. Mannen stannade sitt fordon och gick ut ur sin truck för att få en bättre bild av djuret.

Han såg att det stannade och tittade på honom från omkring 100 yards längre bort, men mannen kunde inte identifiera djuret. Som han tittade på det, sprang djuret tvärs över bäcken, synbart i

sakta mak med tydlig rörlighet rätt fram på andra sidan och försvann in i skogen ovanför den.

Ett av vittnena erinrade sig körning till en lokal farm med sitt lilla barn 1980 att plocka röda ärtskidor, och blev tillsagd av farmaren att parkera vid ärtfältet och titta ingående på barnet.

När hon frågade varför, han talade om för henne att han nyligen sett ett stort aggressivt djur nära grönsakslandet som inte kunde identifieras. Han sade att djuret var skrämmande och visade ingen rädsla för honom.

I Cravens-område nordväst om Ozark, lokala bofasta har också rapporterat att de sett ett gåtfullt fyrfota djur. Fastän beskrivningen av djuret som setts i området i stort sett detsamma, är beskrivningen avsevärt olika i något avseende från föregående. De flesta uttalade skilljaktigheter mellan beskrivningar från två områden är i längd och storlek av halsen, och vinkeln av halsen i relation till kroppen när djuret är stående upprätt.

Lucille Elders, hennes son, och andra släktingar vilka har sett det underliga djuret i detta område på nära håll, rapporterade att djurets hals är oproportionerlig lång för storleken av en djurkropp

Elders son som såg ett av djuren på natten vid två tillfällen, speciellt noterade att djurets långa hals var hållen mycket upprätt och tittade på honom. Han förklarade att nacken var mycket tjock, och huvudet var "stort". Han uppskattade att toppen på huvudet var omkring 1 meter från marken när det tittade på honom.

En bofast från Cravens-område rapporterade att djuret han såg hade långa öron. Djuret sågs av Elders var rapporterad att ha "Små liknande öron".

Anekdotiska rapporter från det här området visade att underliga djur har varit nyligen varit sedda av andra bofasta. En rangeägare rapporterade att han såg ett sådant djur vilande på en höbale på betesmarken. Enligt en bofast, har dessa djur varit synliga i området sen generationer.

Baserad på variationer av beskrivningar av djuren sedda i Franklin County. Det verkar att där finns två separata typer av gåtfulla djur i området eller där finns en uppenbart mycket ovanlig sort som visar sig medan den växer upp. Djuren kommer troligen aldrig att bli identifierade— eller klassificerade om de är falska eller okända— tills deras DNA— profil har blivit examinerat av yrkesmässiga på detta område.

Medan DNA ibland kan vara förvärvat från ett vilt djur eller ett dött djur, Udda är i det här fallet, att ett av djuren skulle ha skjutits av en farmare eller en godsägare, eller springa över I-40 och krossas.

Mufon UFO Journal april 2006.

Indisk förhistorisk grotta

Rajasthan Times rapporterar: En grupp antropologer som arbetar med bergsfolk i en avlägsen del av Indien, har gjort en häpnadsväckande upptäckt. Invecklade förhistoriska grottmålningar som avbildar aliens och UFO-liknande farkoster.

Avbildningarna hittades i distriktet Hoshangabad i staten Madhya Pradesh, bara 70 km från det lokala administrativa centrumet i Raisen. Grottorna är gömda djupt inne i tät djungel. En tydlig bild av vad som kan vara en alien eller ET i en rymddräkt syns i en av grottmålningarna tillsammans med ett klassiskt UFO-liknande flygande tefat som antingen tycks "sända" någonting ned eller upp, i vad som tycks vara ett forntida UFO-bortrövande. Ett kraftfält eller spår av något slag syns baktill på UFOt. Man ser också ett annat objekt som tycks föreställa ett maskhål, vilket skulle förklara hur aliens kunde komma till Jorden. Denna bild skulle kunna leda UFO-entusiaster till slutsatsen att bilderna gjorts med inblandning av aliens själva.

Den lokala arkeologen Mr. Wassim Khan har själv sett bilderna. Han påstår att föremålen och varelserna man ser på dem är totalt avvikande och helt oväntade när man jämför med andra, redan upptäckta, exempel på förhistorisk grottkonst som visar forntida liv i området. Som sådan, tror han att de kan tyda på att varelser från andra planeter kan ha samverkat med människor sedan förhistorisk tid: Att lägga vikt vid den "forntida astronautteorin", som fastslår att en mänsklig civilisation etablerades med hjälp av välvilliga avlägsna rymdvarelser.

Kortfattad analys: Mycket intressant.

Detaljerad analys: Stenristningar som visar varelser av "rymdtyp" är mycket intressanta. Dessa teckningar kräver ytterligare undersökning. En sak som vi måste fråga en bra teknisk vetenskapsman är följande: Hade kulturen som gjort dessa bilder religiösa eller kulturella data som normalt skulle kunna framställas på detta sätt? I så fall, borde det finnas några vittnesbörd om det. Men som denna beskrivning av den indiska grottan visar, passar dessa teckningar inte in med resten av bilderna. Detta betyder antingen 1: samtida nedklottring av moderna

människor som velat lägga till 1900-talsteckningar till mycket äldre bilder eller 2: en händelse så fantastisk att man velat dokumentera den. I det första fallet måste pigmenten och teckningarna bli daterade för att se om de är av samma ålder som de andra. Om de är det, då är det VRKLIGEN viktiga teckningar!

Rapporter

Oklahoma – Stor rektangulär farkost.

Blanchard – Den 20 februari när min make lämnade huset såg han ett stort, svart objekt som flög över Highway 9. Området har motorvägsbelysning, så det är mycket väl upplyst. Han försökte att ringa mig, men hans mobil fungerade inte. Han satt vid stoppsignalen och tittade på objektet tills det flög över träden nära huvudvägen. Först trodde han att det var ett lågflygande plan, men han kunde inte se några vingar på det. Det hade 5 eller 6 ljus tvärsöver bakdelen, röda och gula i en rak linje.

Ljusen blinkade i en sekvens på fyra, sen gjordes en paus och det började om igen. Det gav inget ljud ifrån sig. Han sade att det var cirka 300 – 600 m över horisonten, flög med låg hastighet och var enormt. Det flög norrut över Bridgecreek-området och synen varade omkring 2-3 minuter. Det var definitivt någonting han inte kunde identifiera. Tack till MUFON CMS.

Texas – UFOs

Lake Houston – Den 15 februari såg jag tre objekt som for söderut kl 14 på en höjd av 10500 m. Hastigheten var hög, underljudshastighet. Medan jag tittade på dessa objekt, höll en Brittish Airways 747 på med sin start västerut mot IAH. De här objekten var inga flygplan. Det här var samma vecka som ett brinnande objekt syntes över Austin. Jag hörde inget ljud. Om de varit militära borde man ha hört någonting. Den 147:e gruppen flyger ut från Ellington, men de flyger sällan över mitt område. Tack till Brian.

EN NY SKOLNING.

En augustidag 1986, satt jag vid mitt skrivbord och väntade på Melissa Bucknell som skulle anlända till mitt hus. Melissa var 26 år gammal och arbetade på fullt allvar i ledningen för skötsel av en jordegendom. Hon hade erfarenhet av drömliknande minnen av ovanligt små "främmande" som undersökte henne, och hon misstänkte att hon blivit medförd i en UFO-bortföring. Hon skulle komma till mej för att lära sig någonting om vad som låg bakom dessa undersökningar, och jag var beredd att i första hand luska ut vilken sorts bortförklaring det handlade om.

Medan jag väntade, reflekterade jag över hur en tränad och till utseendeförständig historiker som är specialist på 19-hundra-talets Amerika, hade fått blanda in något så skändligt som UFO:n och de "främmandes" bortföringar. Jag är en tjänstgörande professor på ett statligt universitet, varav majoriteten av min lärotyngds punkt ligger på politik och kulturohistoria. Jag har aldrig sett ett UFO.

Likt många männoskor, fick jag inte mycket uppmärksamhet för det jag blev utsatt för av UFO när jag växte upp. Även fastän jag var ett litet barn i rymdåldern (Sputnik) och programmet var att sätta en man på månen, var jag aldrig attraherad av science fiction. Men när blev universitetsstudent, tillfångatog UFO-fenomenet min fantasi. Under min lediga tid, började jag tillfälligt att läsa artiklar om UFO i tidningar och magasin. Detta föreföll en smula som oskadligt tidsfördriv, men det var också lockande, även om det var långsökt att leta efter små väsen som "verkliga".

Sedan 1966, när jag var en kandidat studerade jag på universitetet i Wisconsin, tidsfördriven blev mer allvarligt för mig.

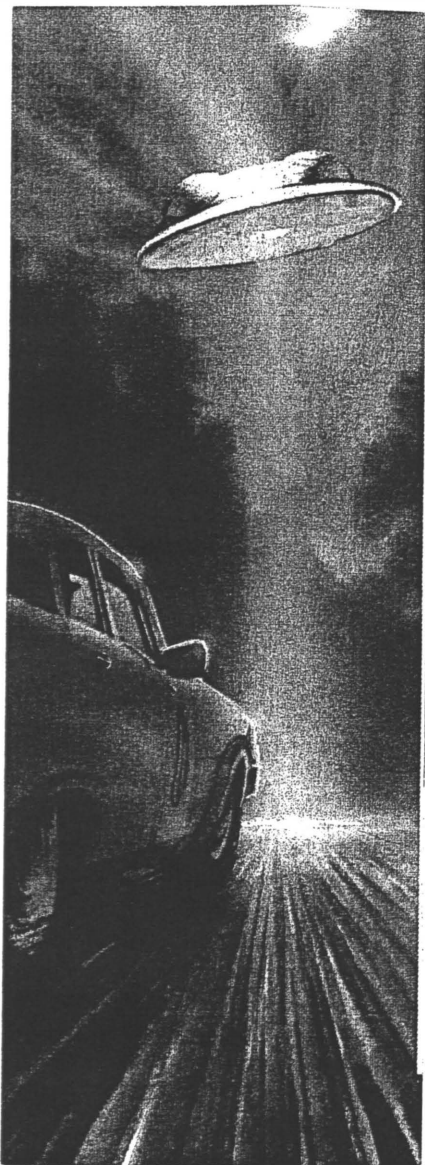
Aprilupplagan av LIFE-magasin innehöll en stor artikel om en tilldragelse av UFO-syner. Jag tog en kopia och stirrade häpen på den publicerade bilden, mycket förbluffad, någonting hade blivit på fotografi. Vad var detta föremåls syfte?

Nu var jag mer förbryllad än någonsin. Jag läste några bra undersökningsböcker i vilka trovärdiga vittnen som stämde överens, beskrev ett uppenbart konstruerat föremål, som verkade vara framförda under intelligent kontroll. Jag studerade åtskilliga avslöjande sanningsenliga böcker, men det var tydligt att dessa upphovsmän hade sitt eget speciella intresse därav. I själva verket, förutom att kanske bevisa äktheten av ett dusin böcker, bestyrka

data baserad på ansvarsfulla undersökningar.

Nästan allt detta som har blivit skrivet om UFO:s, för aller emot, var vidlyftiga undersökningar och dåligt dokumenterat, det var, ganska enfaldigt, värdelöst. Fortfarande, var det nog för mig att tro, att UFO:s var utvecklingsmöjligheten ett mycket viktigt värdefullt fenomen, att få människor inte visste någonting om det.

1966 läste jag John Fullers bok "Interrupted Journey", (Den avbrutna resan), En familjär berättelse om Barney och Betty Hill, som bekräftade ett avlägsnande från deras bil, gav dem fysisk undersökning (inkluderar en graviditets-test för Betty), och sen befriade dem. Jag tänkte att detta var en förtrollande osannolik historia. Den psykiater som hade använt hypnos med Hill, s, far att försöka få fram det viktigaste de glömt bort, det var ett exempel av en delaktig dröm, och jag var benägen att samtycke, tänkte även på de "främmande" att Hill, s beskrivning varkar ganska mycket likt UFO-passagerarnas vittnesmål vilka hade bekräftat att de hade sett det nära landade UFO, t.

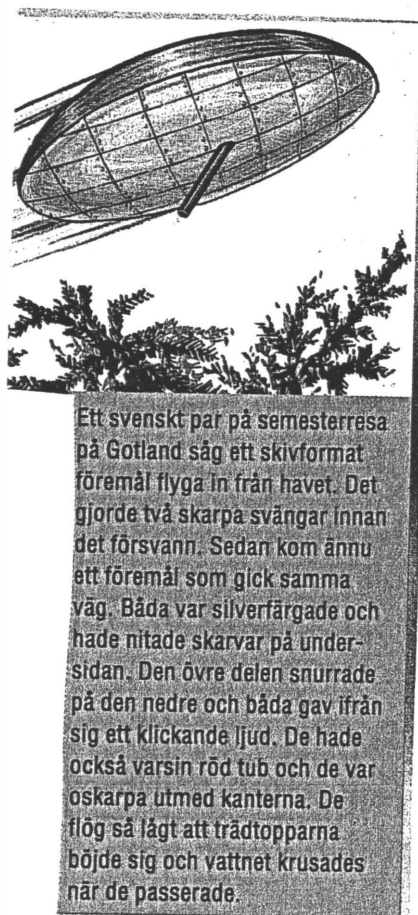
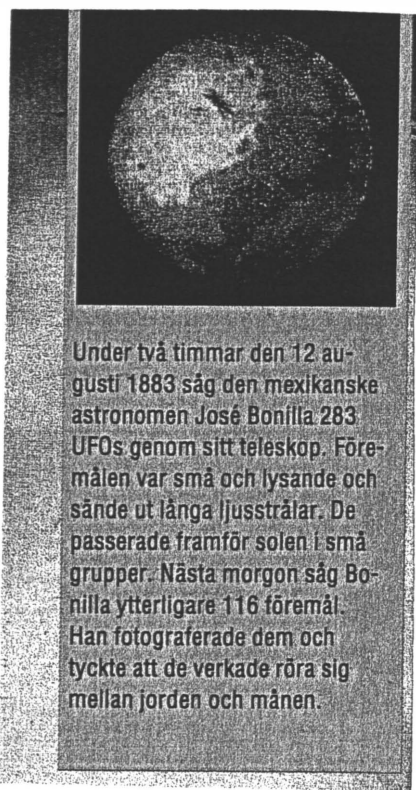
En närkontakt av första graden inträffade i Ohio i USA 1966. Strax före gryningen såg två poliser ett UFO flyga mot dem. Det svävade över dem, brummade hela tiden och lyste så starkt att de måste titta bort. Sedan for det iväg och de följde efter det i bilen. Sju mil längre fram mötte de ännu en polis på jakt efter föremålet. Ytterligare sju mil senare träffade de en polis till som stod vid vägkanten och studerade föremålet. Alla poliserna avgav senare vittnesmål som till punkt och pricka överensstämde med varandra. Föremålet var 7,5—9 meter i diameter.

Många tror att vi besökts för tusentals år sedan av främmande astronauter som hjälpte till att bygga sådana monument som stensättningar och pyramider. Man menar att de fungerar som ett slags fyrar för UFOs som ska landa. Vissa klippreliefer och gravinskrifter som liknar rymdmän har också tolkats som bevis för urtida astronauter.

1970 förenade sig jag åtskilliga länder i en UFO-organisation, och läste deras publiceringar. Jag skrev till den engelska tidningen Flying Saucer Review, vilken presenterade vetenskapliga debatter och översättningar av de bästa artiklarna från utländska tidningar. Ävern artiklar från skeptiker lik Harvard-astronomen Donald Menzel som framträdde på de numrerade sidorna. Ju mer jag lärde mig om ämnet desto mer blev jag insatt. Jag fick skilja agnarna från vetet. Jag började förstå skillnaden mellan god undersökning och dålig undersökning, god forskning och dålig forskning. Jag började även att göra min egen fältundersökning av UFO-observationer. Sedan min utbildning var klar började jag forska efter eget mönster i UFO-fenomenet. Jag önskade lära mig hur samhället hade "behandlat" UFO-frågan sedan det första vittnet rapporterade 1940. Jag önskade förstå den roll "Air Force" spelade i UFO-striden. Jag önskade att titta närmare på den atmosfär av löjlighet som omger ämnet. Jag önskade veta varför bara en liten procent av befolkningen hade någon säker information om UFO, trots att iakttagelser hade blivit rapporterade under många år.

Jag beslöt att skriva min doktorsavhandling på historien av UFO-strider, tänkte även att bara en enda avhandling hade blivit skriven på ett UFO-skildringstema, och det var i journalistik. Det är säkerligen inte ett vanligt historiatema.

Att förelägga metoder för att råda bot på dessa förlorade minnen var hypnos, men det var allmänt känt att minnena som samlades in på detta sätt inte var pålitligt. Några av kopiorna var faktiskt från hypnotiska testen som jag läste, vilket avslöjade påtagliga ledande frågor och inkompetenta uppföljningar på svaren. I brist på bra undersökningar av fast kropp, gjorde att händelsen inte inspirerade till förtroende.

1982 presenterade en vän för mig Budd Hopkins, en internationellt berömd artist som var intresserad av UFO-mysteriet alltsedan hans iakttagelser 1964. Sedan, 1970 hade Hopkins specialiserat sig på bokförandefall, och hans första bok "Missing Time" (Förlorad Tid), som publicerades 1981. I detta pionjärarbete undersökte han en liten grupp av människor, vilka han trodde hade haft bortförande undersökningar. Jag blev genast imponerad av hans skicklighet av undersökningar. Använde en psykologisk förvaltning för hypnos. Hopkins hade samlat data mycket mer systematiskt än någon annan hade gjort förut. Hans noggrannhet blottades av viktig information om bortförande men har förvirrat bekräftelsens förlopp. Mystisk panikspridning, säregen psykologi undersökning, och dolda minnen (falska minnen göms kanske när man har varit bortförd) och han hade även teoretisk möjlighet att alstra en förbindelse mellan föräldrar som varit bortförda, och deras barn. Hopkins arbete var utmärkt, men jag fann att helhetsbilden att situationen fortfarande var underlig.

När allt kommer omkring, folk har alltid bekräftat att många sorts underligheter även hänt dem. De har överlevt döden. De har varit i förbindelse med "invånare" i andevärlden och även rymdbröderna. De har sett spöken, dansande älvor, och nära döden experiment med religiösa inblandningar. I min tankevärld, kunde allt detta vara en demonstration om själens mystiska arbete. Kanske dessa onormala fenomen väcker från mänsklig tendens till skapande historia. Eller kunde de strömma ut från kollektiv omedvetenhet. I några fall, kunde psykologi hellre än verkliga föremål förklara dessa historier.

Den samma kunde bli trodd om bortförande. Problemet var det att när jag läste om bortförande, kunde jag inte få äkta känsla för fortsättningen av händelsen under en bortföring från början till slut. De flesta av rapporterna stämde överens med fragment av berättelser, som började som en logisk order, men sen antingen slutade omedelbart, eller avvek in i en vild fantastisk flykt i fantasin.

Domedagsartikel. 2012 Profetia om yttersta tiden

Av John J. Ventre

Del 1

Sedan jag blev chef för Pennsylvania och West Virginia Mutual UFO Network 2007, har jag haft många tillfällen att prata om UFOs vid konferenser och olika radioprogram överallt i nordvästra USA. Min dotter, Vanessa, deltar ofta i dessa konferenser. Hon påminner mig ofta att hon tycker bäst om mitt 2012-tal. Av en tillfällighet råkade jag publicera "21/12/2012 En Profetia" samma vecka som jag blev en av cheferna för MUFON. Det som nu följer är ett utdrag ur mitt 2012-tal som täcker olika kulturer och new age-tankar tillsammans med vetenskapliga fakta. Över hela världen byggs det upp domedagsprofetior. För att precisera. 1400 fröbanker håller på att byggas av Global Crop Diversity Trust Board (ung. styrelsen för global mångfald av skördar). Dessa bergrum ligger i bergskedjor ca 90 meter över havsytan och hyser milliontals av frön vid -1 grader och kan bevara dem i 1000 år. Dessa bergrum måste vara fyllda år 2012 och tjänstgöra som skydd mot asteroidnedslag, kärnvapenkrig, klimatförändring och andra katastrofer.

År 2004 upptäcktes asteroiden Apophis som också kallas Apepi. Apophis eller Rerek, var en forntida egyptisk gud som stod för kaos och uppträdde i gestalt av en orm och fiende till solguden Re och representerade allt som var ont. Ormen symboliserade vanligen gudomlighet och kunglighet. Apophis bodde i underjorden och personifierade död och destruktion. Varje dag träffade Apophis Re på en avtalad tid vid solgudens rituella resa genom natten i hans gudomliga segelfartyg. Apophis röst avslöjade honom och Seth som färdades som väktare före Re, attackerade honom med dolkar och mördade honom. De forntida egyptierna trodde att de kunde hjälpa Re genom att be böner mot Apophis.

Project SpaceGard bildades 1998 av NASA för att identifiera alla asteroider nära jorden. Det finns 1100 sådana objekt större än en mile (1609 m) breda. Klassificeringen skulle kompletteras

2020. USA och Kina skulle med största sannolikhet drabbas av ett nedslag. Asteroiden Apophis har spårats sen 2004 och kommer att följas i många år. Så här stora asteroider träffar jorden vart 70.000:e år. Apophis är ca 800 m bred och passerar jorden vart 7:e år. Den är 2,8 % eller 1/37 av en 500 megatons bomb. Apophis är ingen planetdödare, men den skulle kunna utplåna en stor stad eller ett mindre land vid en sammanstötning. Dess bana ligger över Yucatanhalvön och tvärsöver Atlanten mot Nigeria. NASA tror att de har tid att ta itu med problemet. 2029 kommer Apophis att passera på en höjd där våra satelliter ligger och stryka över jordens atmosfär på en höjd av ca 35,4 km. Satelliterna kretsar på 41,8 kilometers höjd. Det var då korrigeringsaktionen skulle sättas in. Vi är inte teknologiskt förberedda på att leda bort en asteroid på så kort tid och har inte heller testat teknologin. Den kommer att synas på natthimlen 2029 från Europa. Afrika och Asien.

I april 2008 berättade jag för alla jag kände, att Apophis skulle passera den 13de och att det skulle bli intressanta nyheter för tidningar och TV. Till min förvåning skrevs det inte en enda nyhetsartikel om Apophis när den passerade närmare jorden än månen. Det var tydligt att medierna ville hålla tyst med detta för allmänhetens bästa.

I Mars 2009, med två dagars varsel, upptäcktes den drygt 45 m stora asteroiden DD45. Den passerade på dubbla avståndet till våra satelliter på 72 km från jorden. Den hade samma storlek som asteroiden som exploderade över Tunguska i Sibirien 1908, vilken jämnade 80 miljoner träd med marken på en yta av ca 129 kvadratkilometer. Lustigt nog rapporterade Siding Spring Space Observatory att: "Inget objekt av denna storlek eller större har upptäckts nära jorden". Tydligen hade vårt Space Observatory aldrig hört tals om Apophis.

I juni 2009 klassificeras USA-satelliter som spårar asteroider som kommer in i vår atmosfär som hemliga och förbjudet område för vetenskapssamhället beroende på det faktum att dessa satelliter också spårar explosioner från kärnvapentester.

Dessa data offentliggörs inte längre.

Det är instanser som den här som stärker min tro att regeringscensorerna bestämmer vad vi får veta och att sanningen om många missförhållanden inte berättas för oss.

Är denna envishet och tystnaden rörande Apophis en täckmantel för en större och dödligare asteroid som har haft joden som måltavla eller vet de att Apophis ska slå ned vid sitt nästa omloppsvarv?

Både Mayas, Toltekerna, Hopi Indianerna, I-Ching och hinduerna Kali Yuga har 2012 eller profetior som världens ände. Nästan alla kulturer har legender om Den Stora Floden....därför att det har hänt.

Mayakulturen varade från 300 f.Kr. till 1 500 e.kr. Perioden jag tänker granska är från 300 – 900 f.kr. Denna stenålderskultur utvecklade plötsligt hängande broar, astronomi, medicin och den mest noggranna kalender vi någonsin sett. Mer precis än vår gregorianska kalender, ty de startade 21-12-2012 och räknade baklänges. Mayas uppteckningar säger att en mörk spricka finns mitt på himlen. 2002 upptäckte vi ett svart hål mitt i Vintergatan. 1993 upptäckte vi att, med utblick från jorden, kommer solen att gå upp mitt i Vintergatan på morgonen den 21/12/2012. Detta händer vart 25.800:e år, beroende på det faktum att vår rotation ändras med en grad vart 72:a år. Mayas har tre kalendrar som slutar den 21/12/2012 och en är på en 25.800 års cykel. Den senaste istiden började för 25.800 år sedan och markerade slutet för Neanderthalarna och början på Cro-Magnon-rasen. Kommer det att bli ännu en ändring av Homo Sapiens? Den judiska 7000 års kalendern slutar också omkring 2012 och Kyotoavtalet löper ut 2012. Solfläckscykeln når sin höjdpunkt 2012 och varje sommar har blivit varmare än den föregående sedan 2000 (utom 2009).

Den heligaste Mayatexten är Popul Vuh, vilken talar om att rymdvarelser ska komma till jorden och skapa en perfekt mänsklig ras och sen utplåna den och återställa den med en mindre intelligent version. Det här är en liknande historia som den om de gamla

Sumererna som hittats drygt 1600 mil bort.

Mayas långa beräkning är på en cykel av 5125 år och slutar också 21/12/2012. Stone Henge och de stora pyramiderna i Giza byggdes också för 5125 år sedan. Några tror att det kommer att bli en förändring av våra medvetanden orsakade av de tretton perfekt skulpterade kristallskallarna som upptäcktes för flera år sen. Mayalegenden Kukulcan berättar att en kaukasisk man med blont hår kom upp ur havet och hade en långsträckt skalle. Han gav Mayas deras teknologi och innan han återvände till havet sade han att han skulle komma tillbaka. När spanjoren Cortez kom dit 1519 blev han av misstag mottagen som Kukulcan. Cortez förde med sig sjukdomar som dödade 90% av den aztekiska befolkningen och vad som återstod av Mayas, medan han rövade deras guld och brände deras bibliotek på samma sätt som romarna brände biblioteket i Alexandria.

Hopi-indianerna (500 f.Kr.) säger att: "År 2012 ska jorden skakas av en explosion som kommer att chocka Nord- och Sydamerika". Det har tidigare varit tre stora förintelser av en asteroid eller vulkan, istiden och den stora syndafloden. "De andliga skall komma med en flygande sköld." Detta liknar Enoks bok där Hesekiel går upp i "det flygande hjulet". Det påminner också om andra århundradet när romarna beskriver en "glödande sköld" som korsar himlen. Hopi-indianerna uppför Kachinadanser där deras utstyrsel liknar rymddräkter med hjälmar. Det har funnits andra Hopiprofetior som slagit in. "Vi kommer att tala genom spindelväv" vilket har tolkats som telefonnät. "Vi kommer att åka i vagnar utan hästar. Kvinnor skall bära manskläder"

"Till slut skall en renad varelse, kallad Pahna, komma och utplåna onda människor. Det ska bli syndaflod, hungersnöd och hagelstormar (liksom i Uppenbarelseboken).

Edgar Cayce, även känd som den "Sovande Profeten", såg också förstörelsen av Japan och USA:s västkust år 2012. Han förutsåg polförskjutningen och omkastningen av varmt och kallt klimat. År 1920 förutspådde han soleruptioner eller solfläckar flera år innan vetenskapen upptäckte att de skall komma 2012.

Jean Dixon hade en vision om Washington DC som en ofruktbar ödemark år 2012. Hon hade en vision av drottning Nefertiti som höll

ett muslimskt barn, vilket skulle växa upp och bli karismatisk fredsälskare till att börja med, för att sedan vid fyllda 50 års ålder 2012 bli Antikrist. President Barack Obama kommer att bli 50 år 2012. Jean Dixon förutspådde helt riktigt tragedin med Apollo 1967, FD Roosevelts död, mordet på J.F. Kennedy, Robert Kennedy och M.L. Kennedy och att Churchill skulle förlora valet efter segern i andra världskriget.

1124 e.kr. kallade fader Malachi O'Morgair, det första irländska helgonet, alla påvar från 1124 till den sista påven för Peter...lika som den första påven. Han sade att det kommer att bli 266 påvar. Påven Benedict är nummer 265. Slutet på världen kommer att starta med den 266:e påven, Peter. Vatikanen höll fader Malachis skrifter inlåsta till 1595. Fader Malachi förutspådde också sin egen död den 2:a november 1148 i Clairvaux i Frankrike av helt naturliga orsaker.

Zecharia Sitchin, upphovsmannen till den "12:e Planeten," har fört fram en teori om en planet på en 26 000 års omloppsbana, som kommer att passera nära jorden år 2012. Jag har alltid tvivlat på denna teori beroende på det faktum att i yttre rymden är det -273 grader och solstrålningen kommer att koka ditt blod och upplösa DNA. Jag läste nyligen att det kan finnas en avlägsen planet i en elliptisk bana som kretsar kring en dvärgstjärna, vilken håller den varm och inte kan upptäckas förrän den är mycket nära jorden. Sitchin talar dessutom om dess folk som kallas Nephilim, liksom Bibeln gör.

Ur MUFON av AG Söderlund

